

**Nr. 1
1993**

Ärgång 24

Information

Sveriges äldsta UFO-tidskrift

**I DETTA
NUMMER**

Kidnappningar: Kan vi kämpa emot? (Forts. från nr. 4, 1992)	
Skivor och sfärer	sid. 3
Synen gjorde mig livrädd...	sid. 4
UFO-landning vid Quilmes, Buenos Aires, Argentina	
Landning i Mar del Plata, Argentina	sid. 5
Fler egendomliga historier från Ryssland och SSSR	sid. 6
Makar såg ett UFO utanför Tullingsås	
Cigarr över Georgia	sid.10
"Flygande tefat" siktat i trakten av Karlskoga	
Skiva svävade över kyrka	
Flygande kon	
Främmande luftskepp	
Barn såg UFO i Utah	sid.11

UFO

INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 januari - 31 december.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-27 33 99

Övriga medarbetare:

Håkan Gustavsson, Fredrik Häger

I redaktionen:

Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr.
Otroligt billigt, eller hur!

Postgiro 429 78 45-2

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt.

Endast 30 kr. Märk talongen:
"HANDLINGSPROGRAM".

Postgiro 429 78 45-2

ISSN 0346-3540

Ledare

Hej igen och välkommna till ett nytt år med UI. Tack alla vänliga bidragsgivare, som år efter år ger oss ett extra litet ekonomiskt tillskott. Ni ska veta att er hjälp värmer och kommer till nytta. Tack även alla andra prenumeranter och läsare för att ni fortfarande efter 24 år håller UI levande.

Vi närmar oss 25 års jubiléum med stora steg, så vi tänkte att ni läsare kan komma med önskningar om vad ni vill se i tidskriften nästa år. Vi kommer att minnas en hel del om "Det var då det...!" och försöka ge en bild på utvecklingen i UFO-frågan. Har vi kommit närmare lösningen? Ja, det är några av de frågor som vi tar upp. Vi bjuder även på en del överraskningar. Vill ni hjälpa oss ekonomiskt eller rent handgripligen så tveka inte att skriva en rad eller skicka ett bidrag. Postgiro 429 78 45-2 märk talongen "Jubileumsbidrag 25år" och adressen är som vanligt: UFO-Information, Box 9109, 580 09, Linköping. Vi hörs igen i nr 2.

Redaktionen.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpt oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Kidnappningar: Kan vi kämpa emot?

av Ann Druffel

En annan metod som använts för att avvisa främmande fenomen beskrevs i ett brev som skrivits av Jan Whitley, ett annat av Tujunga Canyon-vittnena. Jan hade år 1981 börjat inse att vissa personer ägde förmågan att säga "nej" till oönskade kontakter. Hon hänvisade till en dokumentär som visats på NBC om Bermuda-triangeln, vilken dramatiserade ett fall med en båt fullastad med folk som ställts mot ett kusligt fenomen. Som Jan skrev i sin typiskt kortfattade men kraftfulla stil: "En man i båten sade nej-nej-nej. Och nej blev det - han var naturligtvis en överlevande, inte ett offer - eller borde jag säga inte avlägsnad från sina omgivningar." Tydligt har intensivt verbalt motstånd mot dessa varelser samma effekt som mental kamp, vissa meditativa metoder samt hängiven bön.

Ett annat Southland-fall omhandlar en kvinna i 30-årsåldern, som rapporterar upprepade episoder under en tidigare period av sitt liv. De inleddes undantagslöst med ett irriterande, genomträngande ljud, vilket åtföljdes av känslan av att ha blivit gripen av osynliga "händer". Hon rapporterade framgång i att avvärja kontakt genom att "bita igenom" en av händerna vid ett tillfälle. Det är denna kvinnas uppfattning att medlemmar av den mänskliga rasen har en rättighet att motsätta sig intrång av varelser från en annan värld. Under denna period använde hon sig även av andra metoder, som till exempel att hängivet läsa Fader Vår upprepade gånger, eller vid andra tillfällen helt enkelt vänta ut det genomträngande ljudet etc, i vetskap om att envist ut hårdande så småningom skulle få ett slut på det hela.

I skrivande stund har en stödgrupp för kidnappningsoffer bildats i Los Angeles-området, och protokoll har upprättats för insamlandet av medicinska och psykologiska data om kidnappningsoffer. Grundläggande stödmotoder utnyttjas i gruppsamarbete till förmån för själsligt skadade vittnen, där man hjälper dem att återvända till ett normalt liv. Det finns ett stort intresse hos både forskare och kidnappningsoffer - speciellt hos dem som rapporterar fortgående intervention av okända väsen - av att testa olika metoder, som kort beskrivits ovan, för att avvärja dessa kontakter. Inledande arbete i den riktningen har nu påbörjats.

Vissa personer inom UFO-forskningen - speciellt de som anser UFO-varelserna vara utomjordiska besökare - kan ha motsatt uppfattning om försöken att lära själsskadade vittnen att avvärja kontakt. Varför förhindra kontakt, kanske de frågar sig, inklusive kidnappningar, om besökarnas huvudmotiv är av

godo för människoracen, möjligen fortsatt evolution hos rasen?

Andra dimensioner

Det är min uppfattning, vilken andra forskare delar, att "UFO-fenomenet" är en blandad konfekt, där vissa iakttagelser kan gälla utomjordiska varelser/farkoster, medan andra kommer från intradimensionella källor eller "parallelluniversa". Traditionerna och läroarna hos alla stora religioner, såväl som varje kontinents folksägnar och kulturer, talar om väsen, både ond- och godsinta, från andra existensplan. Om några av dessa rapporterade livsformer verkligen existerar, kan de tydligt verka i vår fysiska värld och kommunicera på olika nivåer med mänskliga varelser. De icke-välvilliga typer som folksägnerna kryllar av är praktiskt taget omöjliga att skilja, till sin väsentliga natur, från "sovrumsbesökarna". Utstyrseln som de omger sig med, som t. ex. klädnad, transportmedel etc., skiljer sig i enlighet med den kultur och tidsperiod i vilken de rapporteras, och det är logiskt att anta att intradimensionella varelser som äger medlen att ta sig in i vår rymd/tid också har makten att omge sig med modern, spektakulär utstyrsel som t. ex. "rymdfarkoster".

När det gäller dem inom UFO-forskningen som säger att "kidnappning" utförd av UFO-varelser kan orsaka trauma hos vittnena men inte ger upphov till permanent skada, så vill jag ifrågasätta deras bedömning av "kidnappnings-scenariot". Många personer, det är sant, är i stånd att införliva dessa upplevelser i sin verklighetssyn och fortsätta att leva normalt. De flesta av dessa personer är metafysiskt inriktade och betraktar besöken som intressanta bevis för andra typer av Liv vid sidan av det mänskliga.

Men majoriteten av trovärdiga "kidnappnings"-rapporter och fall av tidsluckepotentiella "kidnappningar" kommer från ansvarskännande, men dock känslomässigt skadade individer. Skadorna varierar från lätta/botliga till djupa/obotliga. Något slags mekanism från en okänd källa påverkar djupt ett stort antal av vår befolkning. Människoracen, genom dess blotta natur, har sin egen integritet, vilken omfattar rätten att få vara i fred och ej utsättas för oönskad intervention av varelser med okända motiv. Inte ens på vår egen jord sker naturlig korsning mellan olika arter, och de sällsynta undantagen som mulan och den s. k. "ligern" är undantagslöst sterila. Varje enskild människa borde ha rätten att välja om de vill eller inte vill umgås med "främmande" varelser, och

att få veta vad ett sådant umgänge innebär för dem.

Med vår nuvarande, olyckliga brist på kunskap angående UFO-väsen - om de verkligen utgör en del av den "verkliga" världen och inte är en produkt av vittnenas psyken - verkar vi inte vara förmögna att kommunicera meningsfullt med dem. "Kommunikation" har hittills verkat vara *personligen* tillfredsställande för vissa vittnen men för andra varit fulla av meningslösa fraser, osanningar och motsägelser. De metoder som beskrivits ovan kan kanske sätta stopp för den smörja de lämnar ut. Konsten att avvisa dem borde göras perfekt, så att vi kan bevara vår egen integritet som mänskliga varelser - en särstående skapelse - tills situationen ändras till vår fördel.

Några forskare har lagt fram hypotesen att umgänge med "UFO-väsen", inklusive misstänkta genetiska experiment, kommer att orsaka fortsatt evolution hos den mänskliga rasen. Det kan mycket väl vara så. Jag hävdar emellertid att människans evolution borde gå framåt av vår egen fria vilja, inte som ett resultat av "sammansmältning" eller "korsning" med tivelaktiga varelser. När vi har lärt oss att avvisa dem, säga "nej" och kräva kommunikation på våra egna villkor, kommer detta då inte att vara inledningen till *riktig* kommunikation och kunskap? Kommer vår egen evolution att leda till en utveckling av våra psyken så att vi kan kommunicera meningsfullt med andra intelligenta arter som skiljer sig från oss själva? I bästa fall kanske vår inläring av hur man säger "nej" till intrång inleda början till en fruktbar kommunikation med dem. I värsta fall kan den kanske hjälpa oss att göra oss kvitt ovälkomna besökare, även om detta skulle lämnas efter sig en olöst gåta.

Mufon UFO Journal

Number 247, November 1988

Skivor och sfärer

Lnäre, Tjeckoslovakien.

Kl 21.10 den 14 augusti 1965 får Jarislav Kalista plötsligt syn på fyra lysande skivor som på lika avstånd ifrån varandra ligger orörliga i en rak, vertikal linje på himlen. Skivorna "slocknar" och fem minuter senare dyker tolv sfärer plötsligt upp på en helt annan plats. De var arrangerade sex och sex i samma typ av vertikal formation som de föregående föremålen. Varje linje delades sedan upp i två varpå hela formationen flög iväg i olika riktningar med hög hastighet. (Lidona Demokracie, 20 aug. 1965)

Synen gjorde mig livrädd men jag gick ändå ut – jag hade ju väntat på det här besöket så länge!

av Björn H. Larsson · Teckningar: Nils Gustavsson

När Nils Gustavsson var sju år gammal fick han sin första kontakt med utomjordingar – ansikte mot ansikte...

-Ända sen dess har jag önskat att de skulle komma tillbaka och visa sig igen. Att de vakat över mig vet jag - flera gånger har de räddat mitt liv! Men när mötet väl blev av var det mer omtumlande än Nils hade tänkt sig...

Klockan var två på natten när Nils körde hem från dansen i Kalmar. Det hade varit en fin kväll tillsammans med vänner och nya trevliga bekantskaper. Han hade hela sin uppmärksamhet på ljuskäglan från billyktorna som tycktes slukas av den mörka asfalten. Han satt i tankar om allt möjligt när en röst inom honom började tala.

"Nu är det dags för dig att vara med om ett möte med ett rymdskepp", sa rösten.

I barndomen hade Nils Gustavsson haft en märklig och stark upplevelse som födde en önskan om att nån gång få se ett "tefat", ett s. k. UFO. Han hade lagt in sin önskan i aftonbönen och upp i vuxen ålder bar han fortfarande på en förhoppning om att få se ett rymdskepp som kunde bekräfta vad han varit med om som barn. Han ville till varje pris få se en utomjordisk farkost för att stilla en ovisshet inom sig.

Det var en ovanligt fin sensommarnatt och de tunna markdimmorna som seglade över fälten speglade det bleka ljuset från månen. En sån där stilla härligt frisk natt då det är skönt att stå ensam en stund för att låta tankarna falla till ro. Några mil utanför Kalmar i trakten av Pärby stannade han till, stängde av motorn och ljuset och klev ur bilen. Natten var friskt kylig. Över honom hängde stjärnhimlen och han stod en lång stund och njöt av tystnaden och stillheten. Daggen låg tung i gräset. Så hörde han rösten igen.

"Titta mot himlen!"

Ljudlöst flög en lysande cigarrformad hylsa över hans huvud. Så en till, och ännu en...

-Farkosterna var mörka men runt dem skimrade ett blågrönt ljus. De rörde sig ljudlöst med en oerhörd lätthet och fart. Jag var överrumplad och rädd. Årligt talat var jag skräckslagen och kastade mig in i bilen, låste om mig och vågade inte titta ut.

En minut satt jag där panikslagen, sen besinnade jag mig. Sa till mig själv att nu har du önskat att få se det här hela ditt liv och så blir du rädd och gömmer dig när de äntligen visar sig. Jag fattade mod och steg ut ur bilen.

De kom fram över grantopparna. Susade ljudlöst över mitt huvud. Några var stora och cigarrformade, andra var lite mindre och egendomligt formade av sammansatta trianglar. Runt dem fanns det ett fält, jag uppfattade det som ett kraftfält som lyste i grönt och blått. De flög över mitt huvud som om det var frågan om en uppvisning.

En stark lyckokänsla

I fem kanske sex minuter stod jag uppfylld av en stark lyckokänsla, var helt uppslukad av vad jag såg. Sen försvann farkosterna.

Då fanns de ändå, var min första tanke. Jag hade en känsla av lättnad, av att något blivit förklarat. Men var också omtumlad och förvirrad. Det hela var på samma gång så överkligt, så makalöst otroligt att det var svårt att inse vidden av vad jag hade varit med om. Den oerhörda lätthet som de stora farkosterna rörde sig med, formen på dem, ja allt var sånt som jag aldrig sett eller ens kunnat föreställa mig. När de inte längre fanns däruppe kändes det nästan överkligt.

När Nils en kvart senare körde hemåt var det med en stark förvisning om att de precis när som helst skulle visa sig igen!

Nils var upprymd och kände sig lycklig. Tankarna rusade i honom och slog upp alla dörrar till de minnen som var förknippade med vad han just upplevt. Det starkaste minnet var från när han var sju år och låg skavfötters med sin syster i en utdragssoffa. Han hade legat vaken den kvällen och förstrött tänkt på allt möjligt som en sjuåring kan fundera över när han hörde steg i huset.

-De kom från loftet ovanför oss och där fanns inget mer än damm, lite halm och spindelnät. Jag hörde stegen, hur trappan och golvbräderna knarrade till. Jag var rädd. Stirrade som förhäxad på dörren. Såg hur vredet rörde sig, hur handtaget trycktes ner, och så gled dörren sakta upp.

In i rummet klev en märklig varelse som var en meter hög. Den liknade ingenting som Nils kunde känna igen. Ansiktet var mörkt, ögonen tycktes ha två pupiller och kroppsformen var egendomlig. Nils kunde inte röra sig, var som förlamad i kroppen. När varelsen kom närmare försökte Nils skrika. Det

kunde han inte.

Nils Gustavssons egen teckning av utomjordingen som besökte honom när han var sju år: En märklig varelse. Ca en meter hög med dubbla pupiller och egendomlig kroppsform.

-Mannen kom ända fram till min säng och då såg jag att han följdes av ytterligare en likadan figur. Den ena av dem böjde sig ner över mig och rörde vid min axel och min arm. Han gjorde något, vad vet jag inte, men det gjorde inte ont. Jag var skräckslagen. Stel som en käpp utan att kunna få fram ett ljud sneglade jag ner på min kropp och såg att det fanns ett ljus som omgav den, ett blågrönt ljus som strålade ut.

Sen lämnade de båda varelserna rummet och stängde dörren. Samtidigt släppte förlamningen. Panikslagen av rädsla sprang jag genast in och la mig hos pappa i hans säng. Där kände jag mig trygg och säker, men jag berättade aldrig om vad jag upplevt.

Sen den dagen har jag haft en känsla av att "dom" på något vis har varit med och vakat över mig. Nånstans visste jag att de här varelserna ville mig väl, att de beskyddade mig.

Räddad av okänd kraft

Vid flera tillfällen i mitt liv har jag på ett oförklarligt sätt blivit hjälpt. Som fjortonårig grabb körde jag en ringvält. Hästen var lite vild av sig, och hur det nu gick till så hamnade jag under ringvältan. Då med ens blev hästen plötsligt lugn, backade så att jag kom loss från ringvältan. Hade hästen tagit ett par steg till framåt hade ringvältan krossat mig.

Vid ett annat tillfälle borde jag blivit ihjälslagen av en bom som svängde över en lastbil när vi lastade timmer. Mina kamrater förvånade sig att ingenting skedde. Jag kastades undan av en kraft som kom ingenstans ifrån - och räddades! Varje gång var det som om jag kunde skymta nån av de här små varelserna, som om de var med mig.

Stundtals har dessa ögonblick då "de" varit nära mig varit skrämmande. Vid ett tillfälle när jag hade varit på en

föreläsning i Växjö var känslan av deras närvaro så oerhört stark. När jag var på väg hem kände jag att det satt någon i baksätet. Av nån anledning kände jag mig glad och uppspelt. Tyckte samtidigt att jag nog bara inbillade mig. Men ropade högt. "Varför sitter du där bak. Flytta fram hit så jag kan prata med dig!"

Herregud vad jag blev rädd när jag kände att någon-la handen på min skuldra och tog stöd för att komma fram till mig. Jag tvärstannade. Sprang skräckslagen ut ur bilen. Jag kunde inte se någon i bilen, men visste att där hade varit någon. Och jag var och är övertygad om att det rör sig om mycket intelligenta varelser från en annan planet.

Genom alla åren har de olika upplevelser jag varit med om mer och mer fyllt min tankevärld. Det som skett har påverkat mitt liv och fört in mig på tankebanor som är ovanliga. Jag har inte kunnat undgå att prata om dem med mina närmaste. Jag har varit gift och har barn och pratade naturligtvis med dem om vad jag var med om.

Mitt äktenskap gick enligt min mening i kras på grund av detta. Jag pratade ofta, allt för ofta om mina "möten", detta som tycks förfölja mig i allt vad jag företar mig. Det är beklagligt att vi blev skilda av den här orsaken, men det kan jag inte göra mycket åt. Jag har en känsla av att vara utvald av dem och att det skedde vid det nattliga besöket när jag var sju år.

Alla dessa tankar och minnesbilder stod tydliga för Nils den natten då han sett de utomjordiska farkosterna vid Påryd. Med detta i sitt huvud svängde han in på gårdsplanen till sitt föräldrahem i Torås. Då med ens lugnade sig tankarna och han kände sig rofylld. Han steg ur bilen. Vände sig om och stod häpet inför en farkost som svävade i mörkret. Den var stor. Mycket stor, och fyllde ut en stor del av himlen. Från undersidan flödade det ut ett starkt vitt ljus.

Rädslan vällde fram

-Ljuset fungerade som en magnet på mig. Skenet vibrerade inte bara av ljus utan också av en obeskrivlig glädje. Jag sprang som en galning mot det för att få del av ljuset och glädjen. Det hade en hypnotisk effekt på mig som bröts plötsligt, mitt i språnget. Jag hörde mig själv undra vad jag egentligen sysslade med och med ens insåg jag att det kunde vara farligt. Att ljuset kanske skulle fånga mig, sluka mig. Rädslan vällde fram i mig och jag sprang tillbaka till huset. In genom dörren och läste om mig. Genom fönstret såg jag det enorma skeppet som hängde över en björkhage ca 200 meter bort. Det starka ljuset under det släcktes och så gled det snabbt och ljudlöst iväg och var borta. Resten av den natten sov jag inte.

Nils visar en teckning av den varel-

se som besökte honom som sjuåring. Ett märkligt ansikte, en skrämmande blyertsteckning, som gör det lätt att förstå hans rädsla när han möter en sådan varelse som liten pojke. Och så visar han en annan teckning, av rymdskeppet som hängde över hans föräldrahem, och vars ljussken drog honom till sig. Det liknar ingenting av allt det man föreställt sig om rymdskepp. Dess form är makalöst fantasifull och det är svårt att fatta att en sån farkost existerar. Men Nils är djupt allvarlig, är van att bli betraktad som en särling, som om han hittat på det hela.

Den enorma farkosten hängde uppe i luften och från undersidan flödade ett starkt vitt sken: -Jag sprang som en galning mot ljuset och glädjen, berättar Nils.

-Folk får tro vad de vill. Jag vet vad jag har upplevt och har ingen anledning att fantisera och hitta på. Den verklighet som jag har fått se är mer fantastisk än vad fantasin kan åstadkomma. Jag är övertygad om att det rör sig om oerhört intelligenta varelser från en annan planet som besöker oss ganska ofta. De står i kontakt med mig genom tanken. Och de har gett mig en insikt om mig själv, hur jag fungerar och hur andra människor är. Genom dem har jag börjat intressera mig för de s. k. kraftlinjer som löper på jordytan. Dessa linjer korsas, och det gör de som regel i de gamla stenålderslabyrinterna, skeppsättningar och andra lärnningar från den tiden. De krafter som finns där brukar de sänka ner sina farkoster över och "tanka" upp kraft ifrån.

Det är en blåsigt dag när vi tar bilder vid några stensättningar ute på Öland, på Allvaret. Vinden jagar fram över slätten, ylar till i telefonträdarna, ruskar om i tallarna. Nils tittar upp mot himlen.

-Det hade varit fint om de hade kommit och landat just nu, säger han.

Det gjorde de inte.

Tack och lov!

HV 30-1992.

UFO – landning vid Quilmes, Buenos Aires, Argentina

Vid 8-tiden på förmiddagen den 20 juli 1965 var Señor Ramón Eduardo Pe-

reyra, från San Francisco Solano, ute och körde bil i närheten av Quilmes. Då han passerade en plats som kallas Monte de los Curas, fick han syn på ett fall-skärmsliknande föremål, som långsamt gled ned från skyn och försvann mellan några träd på en kulle. Då han gick för att undersöka platsen såg han ett kromglänsande, äggformat föremål som stod på metallben.

Farkostens överdel var genomskinlig och vid sidan stod en ung blond man, vilken var iklädd en "plastliknande dykardräkt" med korta stövlar och ett portföljliknande föremål fastsatt vid ena benet. Pereyra närmade sig farkosten utan att observeras av den unge mannen, tittade in genom en hyttglugg och såg en annan man som satt framför en instrumentpanel. I detta ögonblick lade den utanför stående mannen märke till honom och gick emot honom med ett barskt ansiktsuttryck. Pereyra försökte tala med mannen, men denne steg omedelbart in i farkosten som genast höjde sig från marken och steg till en höjd av ca 30 meter, varefter den med ganska hög och jämn hastighet flög iväg och försvann.

The Humanoids, av Charles Bowen

Landning i Mar del Plata, Argentina

Eduardo Luján Yacobi, 25, och hans hustru Teresa Ernestina Acuña de Yacobi var den 20 augusti 1965, omkring kl 23 på väg hem till sin våning på calle San Luis 206, då de vid korsningen av calle 9 de Julio och 216:e gatan hörde ett högt brummande ljud och såg ett lysande, roterande föremål, ovallt till formen, som utsände ljusblixtar, passera ovanför dem på en höjd av ca 40 meter. Farkosten skrapade mot trädtopparna och landade på ett avstånd av ca 200 meter ifrån dem. Därefter uppenbarade sig några figurer som gick runt farkosten som om de kontrollerade någon skada. Dessa skepnader var röd- eller violettlysande.

Eduardo ville gå närmare men hans hustru avrädde honom från detta. De stod kvar och iakttog varelserna tills dessa åter bordade sin farkost, varpå denna flög iväg med oerhörd hastighet och försvann på bara några sekunder.

Andra vittnen rapporterade att de antingen hört ljudet eller sett det rödaktiga föremålet på himlen.

The Humanoids, av Charles Bowen

Joh. 14:2. I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga eder att jag går bort för att bereda eder rum.

Fler egendomliga historier från Ryssland och SSSR.

av Gordon Creighton

Vi har fortfarande en stor samling pressklipp och andra rapporter om saker som skall ha setts eller om händelser som skall ha inträffat i SSSR, varav de flesta ännu ej publicerats av oss.

Vi understryker, som vi alltid har gjort, att vi inte äger några medel att ta reda på om något av detta material är genuint. Men det bör också understrykas att en stor del av rapporterna samlats in på plats i Ryssland och SSSR av en ytterst kompetent och professionell rysktalande (lettiskfödd) amerikansk frilansjournalist, Henry Gris från Kalifornien, med vilken FSR (genom mig själv) först tog kontakt för mer än tjugo år sedan.

Mycket av Mr. Gris material publicerades i den utpekade "ökända" och "otillförlitliga" amerikanska veckotidningen *The National Enquirer*, vilken var en av de tidskrifter som han representerade när han befann sig på resa i SSSR. I flera år har vi fått höra att ingen anständig UFO-forskare ville ha något att göra med historier som kom från Henry Gris eller från *The National Enquirer*. År 1978 gav emellertid Mr. Gris och hans journalistkollega Mr. Dick ut en enormt betydelsefull och bästseljande bok, *The New Soviet Psychic Discoveries*.

Under senare år har vi dessutom sett USA:s ledande UFO-publikation, *Mufon UFO Journal*, innehålla en serie sammandrag av deras kåsör Lucius Farish av några av dessa mer "fantastiska" UFO-rapporterna från *National Enquirer* sidor! Man kan därför känna sig rättfärdigad i sina tankar att tiden minsann har kommit för våra egna läsare att få ta del av en del av detta extraordinära material. Utan några garantier, naturligtvis. Läsaren får själv ta ställning till varje enskild historia. Och man måste alltid hålla i minnet, även om varenda en av dessa "vilda, långsökta berättelser" är helt och hållet uppdiktade, att existensen av en sådan *weird fringe* ändock i sig själv utgör en integrerande del av det "UFO-skådespel" genom vilket vi alla levt under de senaste fyrtio åren, samt förtjänar att betraktas som en sådan. Redaktören för FSR.

1. Främmande "rymdbaby" upphittad

Enligt en häpnadsväckande historia som berättades i *National Enquirer* den 22 november 1983 hölls ett fantastiskt barn från en annan värld vid liv i över en månad av sovjetiska läkare.

Den lilla varelsen, som hade purpurfärgade ögon och simhud mellan

fingrarna, uppgavs vara den enda överlevande efter ett silverfärgat UFO som exploderade och störtade i bergen nära Frunze, i Kirgisiska Sovjetrepubliken. Händelsen uppges ha inträffat kl 20.00 den 14 juli 1983.

En äggformad eller vaggliknande kapsel som innehöll barnet kastades enligt uppgift ut och landade i en glänta, och i elva veckor höll läkarna vid Frunzes Läkarinstitut barnet vid liv tills det dog den 3 oktober 1983 av en massiv jordisk infektion!

Enligt uppgift tipsade en sovjetisk raketingenjör som arbetade på *Saljut 7*-programmet de två journalisterna från *National Enquirer*, Gris och Parmiter, vilka just då råkade befinna sig i Ryssland (antagligen i Moskva).

Ingenjören påstods ha berättat för Gris och Parmiter hur bergsbybor nära Frunze hade sett explosionen - "ett moln av eld" - på kvällshimlen. "En polishelikopter utrustad med strålkastare gav sig iväg och upptäckte det rykande UFO-vraket samt kontaktade Flygvapnet. Alla trodde i början att det rörde sig om en vanlig flygplansstörtning. Men ca 24 timmar senare, sade en av läkarna vid Frunzes Läkarinstitut, ringde en man till polisen i Frunze för att berätta att han hade hittat metallkapseln som innehöll barnet. Denna kapsel var omkring 1 meter lång, med ett gångjärnsförsatt lock, samt vilade på fyra korta ben. På kapselns undersida fanns en liten raket som hade använts för att bromsa nedfalls-hastigheten.

Inuti kapseln låg barnet på ett tvätt-svampliknande material. Och det fanns ett syreförsörjningssystem i kapseln för att hålla barnet vid liv.

Läkaren sade vidare att barnet enligt våra egna mått verkade vara omkring ett år gammalt. En undersökning med röntgen visade att dess kropp liknade en människas, med undantag av ett något större hjärta. Hjärnvägorna befanns vara normala med undantag av en förhöjd alfavägsaktivitet. Denna senare detalj kan ha tytt på högt utvecklade telepatiska och telekinetiska förmågor.

En sköterska (en av tolv som fått i uppdrag att vaka över det främmande barnet dygnet runt) uppges ha berättat följande för de två reporterna från *National Enquirer* när de i hemlighet anlät till Frunze:-

"Barnet har inget hår alls - inget hår på huvudet, inga ögonbryn och inga ögonfransar. Hans pupiller är ljus purpurfärgade i mitten och bleknar av utåt kanten till ljus lavendel. Han blundar al-

drig, inte ens när han sover.

"Vi kan se när han sover genom att kontrollera pulsen och andningsrytmen - men hans ögon är öppna dag som natt.

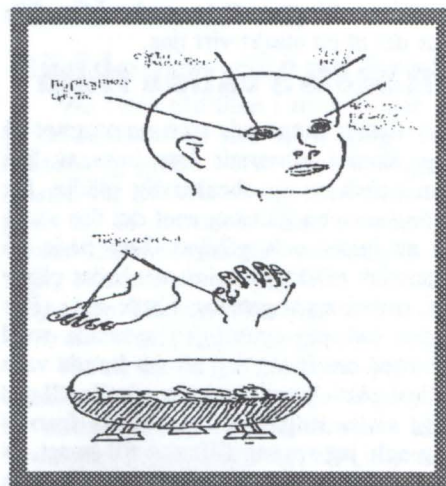
"Babyn har inte gjort några försök att gå eller ens krypa, och inga försök att prata, skratta eller gråta. Han har inte utstött några läten som jag har hört.

"Det enda verkliga känsloutryck jag sett hos honom var när jag en dag försökte mata honom med spenatstuvning. Han spottade den rakt ut.

Just nu mår han perfekt. Men läkarna är bekymrade, ty han äger ingen naturlig immunitet mot mänskliga sjukdomar. De är rädda att till och med den enklaste förkylning kan utvecklas till en massiv infektion som kan leda till döden.

När Gris och Parmiter ringde till sjukhuset igen för att erhålla fler upplysningar om barnet, fick de veta att läkarnas farhågor besannats. Denna gång fick de höra att barnet hade avlidit. "Det blev precis som vi fruktat. En akut och massiv infektion. Babyn drabbades av slag efter några timmar. Vi prövade allt för att rädda den, men till ingen nytta."

De medföljande skisserna erhöles av Henry Gris från den ryske doktorn och sköterskan vid Läkarinstitutet. Journalisterna fann säkerheten så intensivt åtdragen runt Institutet att det inte fanns minsta hopp för dem att få tillstånd att komma in och titta på barnet. Och medlemmarna i läkarlaget var så rädda för att drabbas av regimens vedergällning att de gick med på att tala med Gris och Parmiter endast under förutsättning att deras namn ej avslöjades.

De handskrivna anteckningarna på ryska runt huvudet lyder, från vänster: "Purpurfärgat", avseende ögats pupill: "ljusviolet", avseende ytterkanten på ögat; och "inget hår" och "varken ögonfransar eller ögonbryn". Anteckningen över handen och foten lyder: "simhud".

Skissen på kapseln visar barnet där det ligger på det "tvättvampliknande materialet"; de fyra låga pedestalerna som kapseln vilade på; och läget hos den centrala apparat på undersidan som beskrevs som något slags "raketmotor".

Vårt tack till flera FSR-läsare som skickade in denna historia, och speciellt till läsaren Mordhai Shpasser i Ramat-Gan, Israel, som översände en intressant hebreisk översättning av den från tidsskriften *Maariv* av den 22 juni 1984.

Ingen med minsta förnuft kan naturligtvis tänka igenom en historia av detta slag utan att misstänka att det kan röra sig om ett "sovjetiskt påhitt".

Vi vet ju alla att sovjetiska ämbetsmän var mycket kompetenta lögnare. Men det är viktigt att ej förglömma att Henry Gris behärskar ryska flytande då han är född i Lettland; att han ofta besökte Ryssland, flera gånger om året, och att han gjort detta under flera år, samt att han är en av de två författarna till en betydelsefull bok som är ytterst tillämplig på "vårt ämne" och borde studeras ingående av alla som vill veta vad som hänt i Ryssland vad gäller både UFO-forskning och parapsykologi.

Till sist ser jag ingen anledning till varför den ryska byråkratin skulle ha önskat "plantera" denna typ av historia hos Henry Gris och jag föredrar, åtminstone för stunden, att lägga mitt omdöme på is och acceptera den som ännu en i raden av egendomliga UFO-historier som kommit från Ryssland. Kanske tiden kommer att visa hur stor tilltro vi kan visa den.

G. C.

Vi står i tacksamhetskuld till FSR-läsaren Mrs. Oweenee Beaton i Kanada för följande förtjusande historia, vilken vi är övertygade om att den är uppdiktad (och, trots att den inte uppges vara rysk, kan vara inspirerad av den ryska historien från Frunze?). Den kommer från en annan amerikansk sensationsblaska, *New York Sun* av den 29 maj 1984. (Ser inte till och med namnet "Jankron" ut att vara "påhittat"?)

2. Superbaby: Jordbarnets far kom från stjärnorna – och vetenskapsmännen kan bevisa det!

av Gordon Jankron

Vetenskapsmän som undersöker en serie UFO-iakttagelser i avlägsna Nepal har hittat en otrolig superbaby vars far de tror vara en varelse från Yttre Rymden.

"Barnet ser till det yttre precis ut som en vanlig människa - men varje lik-

het upphör där," sade Dr. Wah Singh, ledare för expeditionen.

Dr. Singh sade att röntgenstudier visade att barnet inte har mänskliga inälvor - annat än ett magliknande rör som slutar i ett annat rör som påminner om mänskliga tarmar. "Barnet har inget hjärta, inga njurar, inget maskformigt bihang, ingen bukspottkörtel, inga lungor - ingenting," sade han.

"I stället finns det ett enda mystiskt organ omkring en valnöts storlek i bröstkorgen. Vi har dragit slutsatsen att detta är en kombination av alla nödvändiga organ och körtlar."

Dr. Singh, en välkänd föredragshållare på europeiska universitet som t. ex. Berlins Forskningsinstitut, sade att superbabyn och dennes tonåriga mor hittades boende ensamma i en hydda utanför en bergsby.

"Den unga kvinnan hade förvisats från byn för att hon blivit gravid utanför äktenskapet," sade vetenskapsmannen. "Hon förlöste barnet själv och försörjde sig själv och barnet på tiggeri."

Flickan berättade för Dr. Singh och hans medarbetare om ett nattligt besök av en vacker, underlig man. Hon säger att hon blev medvetlös och inte har något minne av det sexuella umgänget.

Dr. Singh sade att trakten där superbabyn hittades är ett av de mest UFO-hemsökta områdena i världen. "Vi var helt enkelt ute och samlade in upplysningar om dessa föremål när vi fick höra talas om babyn," uppgav han. "Byborna talade om en vit baby, knappt sex månader gammal, som aldrig grät, som gick lika ledigt som en vuxen och talade ett märkligt okänt språk," sade han.

Dr. Singh sade att modern och barnet gjordes redo för en resa till Östberlin, där en noggrann studie av superbabyn kommer att genomföras av östtyska toppvetenskapsmän.

"Det vetenskapliga etablissemangen är speciellt intresserat av allorganet i barnets bröstorg," sade han. "Det verkar utföra jobbet hos flera mänskliga organ. På flera sätt verkar det göra det jobbet mycket bättre."

(Nå, här har vi (förmodligen?) ett magnifikt påhitt. När det gäller det "valnötstora organet som gör jobbet mycket bättre", kan man se detta som ett mycket farligt förhållande, utifrån överlevnadssynpunkt, att ha blivit tillverkad "med alla äggen i en enda korg", på det viset!

Jag drar mig till minnes att Hennes Majestät Drottningen omkring år 1984 avlade ett besök i Nepal. Jag undrar om någon tänkte på att berätta för Hennes Majestät om "das Wunderkind"? Jag kan slå vad om att de glömde detta.

Och mest troligt är att de inte ens hört historien. Vår egen mening är att denna historia kan ha sitt ursprung i en av barerna nära NASA i Houston, Texas. G. C.)

3. "Ryssar möter rymdvarelser i omloppsbana".

Denna, en annan super-UFO-rapport från Henry Gris fanns att läsa i *National Enquirer* av den 7 augusti 1984.

"Under ett hjärtstoppande möte i rymden flög ryska kosmonauter sida vid sida med utomjordiska varelser i fyra dagar, uppger sovjetiska källor på hög nivå.

De långa, storögda varelserna klättrade till och med ut ur sin globformade rymdfarkost och svävade fritt utan varken rymddräkter eller synlig syreutrustning.

Under ett topphemligt möte där ca 200 sovjetiska ämbetsmän deltog avslöjade general Georgij Beregovoj, chef för den sovjetiska kosmonaututbildningen, de häpnadsväckande detaljerna i fallet.

De deltagande fick gå ed på att hålla tyst och iakta sekretess - men tre källor som var där har avslöjat hela historien för *Enquirer*.

De sovjetiska kosmonauterna Vladimir Kovaljonok och Viktor Savinych närmade sig slutet på ett 75 dagar långt rymduppdrag. De befann sig ombord på rymdstationen *Saljut 6* när den 14 maj 1981 ett silverfärgat, fullständigt runt främmande skepp dök upp utanför.

"Det främmande skeppet var bara hälften så stort som vår buteljformade, 15 meter långa sovjetiska farkost," uppgav en av de sovjetiska källorna.

En ansedd sovjetisk ingenjör som också varit där fortsatte: "På något vis hade den främmande farkosten slagit följe med *Saljut 6* i dess omloppsbana. Kosmonauterna betraktade en stund föremålet. En av dem ryckte åt sig en filmkamera och tog flera fot film. Under de första 24 timmarna låg det främmande föremålet kvar på ett avstånd av ca 900 meter och uppvisade inga tecken på liv.

"Så plötsligt närmade det sig till ett avstånd på mindre än 90 meter. Kosmonauterna räknade till 24 fönster - plus tre stora cirkelrunda ventiler. Och bakom dessa ventiler syntes tre huvuden som såg mänskliga ut.

"De bar åtsittande huvor. Genom kikare kunde kosmonauterna se att de främmande varelserna hade buskiga, rakä ögonbryn och hårda, kraftiga näsor. Men det som verkligen slog dem var storleken på de främmande varelsernas blåa ögon - de var ungefär dubbelt så stora som människoögon.

"Deras hy var brun - som hos de ostindiska folken - men deras ansikten var uttryckslösa hela tiden, vilket gav dem ett robotliknande utseende.

"Så småningom närmade sig den främmande farkosten till ett avstånd av ca 30 meter från *Saljut 6*. En impulsiv givelse fick en av kosmonauterna att visa upp en stjärnkarta för de främmande varelserna.

"Hans hjärta gjorde ett skutt när en av de främmande varelserna tog fram sin egen karta. Kosmonauten kunde se den genom fönstret - den uppvisade vårt eget solsystem!

"En av kosmonauterna gjorde 'tummen' upp. Utan att ändra ansiktsuttryck gjorde en av de främmande varelserna samma sak."

En sovjetisk vetenskapsman som var med på mötet i Moskva avslöjade att kosmonauterna faktiskt försökte kommunicera med de främmande varelserna, där de använde sig av en ficklampas för att sända morsesignaler. Men de fick inget svar.

Till slut blinkade en av kosmonauterna några siffror i morsekod - och de främmande varelserna svarade med några egna siffror. Ryska matematiker på Jorden insåg snart att de siffror de hade utbytt var besläktade genom en komplex serie formler.

"Tydligt talar vi åtminstone när det gäller matematik samma språk," sade den sovjetiske vetenskapsmannen.

Dag tre företog de främmande varelserna flera rymdpromenader, fortsatte vetenskapsmannen. Vad som förvånade de två sovjetiska kosmonauterna var att de främmande varelserna - vilka var omkring 1,95 m långa - inte bar några rymddräkter.

"De svävade omkring helt fritt, långt ifrån sitt skepp, och bar ingen synlig andningsutrustning," sade han.

Efter fyra dagar flög de främmande varelserna slutligen iväg, sade den sovjetiske ingenjören. Och kosmonauterna fångade deras avfärd på film.

"Silvergloben började dra sig tillbaka i fjärran, blev mindre och mindre och tog god tid på sig," sade ingenjören, som såg filmen.

"Det var som om skeppet sände ett vänligt kosmiskt farväl: 'So long, nya vänner.'"

4. Ur National Enquirer
den 21 december 1984

Ryssar undersöker UFO - mysterier efter ett utbrott av bisarra iakttagelser

av Henry Gris

Sporrade av en spektakulär årlång serie UFO-iakttagelser har ryssarna upprättat en speciell kommission som ledes av en kosmonautveteran för att lösa UFO-mysteriet.

Häpnadsväckande föremål på himlen - ett som liknade en jättestor luftburen manet - har satt skräck i ögonvittnena och nästan skapat panik i vissa områden i SSSR.

"Folk är rädda - de har ropat efter en giltig officiell förklaring på vad som händer på himlen alldeles för länge," förklarade Dr. Vladimir Azjazja, en le-

dande rysk auktoritet på UFOs.

"Deras tålmod har börjat sina. Det är därför regeringen har tillsatt denna kommission - och må den lycka till."

Den nya kommissionen ledes av den pensionerade kosmonauten generalmajor Pavel Popovitj, som gjorde en solofärd år 1962 och hade befälet på ett 15 dagars tvåmansuppdrag i rymden 1974.

Kommissionen grundades och en intensiv vetenskaplig undersökning påbörjades efter ett utbrott av otroliga UFO-iakttagelser. Bland dessa kan följande nämnas:-

1. 27 mars 1983. Ett vinglöst, cigarrformat UFO stort som en 747:a jumbojet sicksackade över staden Gorkij och spårades i 40 minuter på Gorkijflygplatsens radar. *Observatörerna sade att det gjorde skarpa svängar som skulle vara omöjliga för ett konventionellt flygplan att utföra.*

2. 21 juni 1983. Ett annat cigarrformat rymdskepp cirklade i 18 minuter över strategiska kärnforskningsinstallationer i staden Dubno.

3. 20 september 1983. (Fel datum? Det var förmodligen den 20 september 1977. -G. C.) En monstruös "manet" omgiven av ett lysande elddis svävade över staden Petrozavodsk i 14 minuter och sände ned en dusch av vad som beskrevs som ett "lysande regn". Panik uppstod på gatorna när många uppskrämda stadsbor försökte fly. Armétrupper beordrades spärra av den lokala järnvägsstationen och återupprätta ordningen.

NASA-tjänstemannen James Oberg i Texas, världens ledande expert på det sovjetiska rymdprogrammet och världens ledande expert på UFOnas icke-existens, säger att denna tingest som svävade ovanför den nordryska staden Petrozavodsk i 14 minuter endast var en rysk raket som sänts upp från den hemliga basen i Plesetsk.

4. 2 december 1983. En skvadron på sju lysande, globformade UFOs i V-formation cirklade över staden Minsk och sågs av hundratals personer.

5. 12 januari 1984. En liknande skvadron på UFOs flög över staden Vladimír.

6. 6 februari 1984. Dussintals uppskrämda ögonvittnen beskrev en sällsam formation av triangelformade och runda ljus som flög över kvällshimlen nära Gorkij.

7. 26 februari 1984. Ett väldigt eldklot exploderade i atmosfären ca 96 km ovanför Sibirien, i samma område som en massiv explosion ödelade 2.400 km² av Tunguskaskogen år 1908.

8. 14 mars 1984. Sex UFOs, beskrivna som "en lysande orange sträng av korvar", susade fram genom luften över Sverdlovsk och växlade sedan plötsligt färg till fluorescerande blått, rött och sedan åter orange.

(Vi har ännu inte sett Mr. James

Obergs precisa domarutslag om dessa sista fem av Henry Gris UFO-rapporter, men utan tvekan får vi höra att de bara var sovjetiska raketer. Många av dessa UFO-rapporter lämnades till Henry Gris direkt av dr. Jurij Feliks Zigel', professor i kosmologi vid Moskvask flygteknikinstitut, en av dåvarande ämbetsmän som hade hand om den sovjetiska kosmonaututbildningen. Dr. Zigel' som var en av de ledande UFO-experterna i SSSR, hade samlat UFO-rapporter under flera år. Ett av fallen som han överlämnat till Henry Gris hade kommit till Zigel' från en hög officer i Röda armén vid namn överstelöjtnant Oleg Karjakin. Denne officer berättade för dr. Zigel' att när han på kvällen den 14 juni 1980 återvände till sitt hem i Moskva svävade en stor, rödorangelysande tingest i luften ovanför staden. När han svängt in på sin gata och just skulle öppna dörren till sitt hus såg han "ett runt, tillplattat föremål, ett klassiskt 'flygande tefat', precis som en stor upp och nedvänd skål ovanpå en något grundare tallrik, och den hängde orörlig på ett avstånd av ca 30 meter från mitt hus".

Farkosten utsände en lysande skär ånga och ett svagt, knappt hörbart surrande. Först hajade Karjakin till och stannade tvärt. Sedan tänkte han att han skulle försöka närma sig föremålet, men han hindrades av något som verkade vara en fullständigt osynlig och oöverstiglig mur.

Efter att överstelöjtnant Karjakin hade stått där i omkring två minuter sände UFOt, som fortfarande var nästan ljudlöst, ut flera blågröna ljusblixtar från sin undersida ned mot marken.

Omedelbart höjde sig maskinen, ganska långsamt i början, sedan med stigande hastighet, och det var ur sikte på några sekunder. När den steg stod flera personer vid fönstren i sina hus runt omkring och ropade och frågade varandra: "Vad sjutton är det där?"

När överstelöjtnant Karjakin talade med dessa grannar morgonen därpå fann han att deras beskrivningar på tefatet överensstämde med hans egna i minsta detalj.

En hyresgäst i samma bostadskvarter som överstelöjtnant Karjakin berättade för denne att han hade stått vid sitt fönster, på tredje våningen, ca fem minuter innan Karjakin kom hem, och när han tittade nedåt hade han sett en människoliknande figur, ganska liten som var iklädd en rymddräkt inuti den genomskinliga kupolen på tefatet. (Karjakin förklarade att han själv naturligtvis inte kunde se denna lilla figur, eftersom hans läge nere på gatan inte tillät detta.)

Vi har inte sett Mr. James Obergs precisa domslut om denna rapport. Det måste emellertid finnas en förklaring, och vi kan endast förmoda att en cirkusdvärg, utan tillstånd klättrat ombord på en sovjetisk raket som senare förir-

rade sig till en gata i Moskva. (Vi skulle hata att befinna oss i de kläder som bars av den tjänsteman som var ansvarig för en sådan blunder. G. C.)

5. Fler UFOs rapporterade över Ryssland

En engelskspråkig tidning som ges ut i Bombay, *Jam-e-Jamshed*, av den 21 januari 1985 citerade en rapport (ingen källa uppgiven) om en närkontakt som upplevdes av ett par skogvaktare på de snöklädda vidderna i sovjetiska Karelen. Som ett resultat gav sig ett sovjetiskt förskarlager på toppnivå iväg till regionen och fann en hel del indicier som visade på hög UFO-aktivitet där.

En av skogvaktarna, Ari Sarvi, 36, blev skjuten av en UFO-varelse och som ett resultat låg och svettades och var nära döden, plågad av smärta, samt kräktes och kastade svart urin. Sarvi uppvisade alla symptomen på strålförgiftning - och hur kunde han ha råkat ut för något sådant i Kareliska Sovjetrepubliken strax nedanför Polcirkeln?

Den andra skogvaktaren, Mauno Erkko, 38 år, drabbades ej av några sådana effekter och förklarade: "Den lille mannen sköt inte på mig - bara på Sarvi."

När han förhöordes senare, efter sitt tillfrisknande, förklarade Sarvi vad som hade hänt. I januari 1980 var de två männen ute och placerade ut vargfällor på en plats 5 km från deras hemby Kestenga, när "en lysande cylinder landade 'som en korkskruv' framför dem". En snedriktad stråle från 'cylindern' skar ett slags 'röd ring' i snön, 'som en djävulscirkel av eld', vilken förblindade dem temporärt.

Sarvi kände hur något ryckte i hans bälte. Han tittade nedåt och såg en varelse endast en meter lång, med långa och smala armar och ben, samt ett vaxliknande ansikte som saknade både ögon och mun.

"Den bar en mörkgrön kroppsstrumpa, långa vita handskar över händer av skinn och ben, samt ett svart rör som hängde och dinglade från dess smala hals," sade Sarvi. "Trots att den var mycket levande, såg varelsen 'död' ut."

Sovjetiska UFO-forskare konstaterade att beskrivningen liknade andra rapporter som kommit från de norra delarna av SSSR. Ändå kunde varken Sarvi eller Erkko tänka sig, eller hade ens hört talas om något sådant som UFO, eller "rymdvarelser", eller ens reflekterat över möjligheten av andra bebodda världar.

På frågan vad det var för varelse de hade sett, svarade Erkko med ett fänigt flin: "Djävulen?"

Efter separata förhör av de bägge männen framgick det att Sarvi instinktivt kastat sin skidstav mot varelsen, vilken omedelbart riktade röret som häng-

de runt halsen mot Sarvi och sköt ut en stråle pulserande ljus. Denna stråle var så intensiv att den bländade bägge männen.

När Sarvi och Erkko kunde se igen höjde sig "cylindern" från marken, insvept i ett rött dis. De kunde inte se den så värst tydligt, men andra ögonvittnen, stadsbor, fick en god titt när den flög över.

När Sarvi och Erkko skulle bege sig hemåt upptäckte Sarvi plötsligt att han var förlamad längs sin högra sida. Han föll ihop och släpades hem i medvetenhetstillstånd av Erkko.

Det var först efter två veckor som Sarvi återhämtat sig helt från episoden. Han återvände sedan till platsen och drabbades omedelbart av illamående och föll ihop.

När de två skogvaktarnas berättelse blev känd fattade flera andra bybor i Kestenga mod och avslöjade olika "iakttagelser av märkliga ting på himlen" om vilka de hittills varit rädda att berätta av rädsla för att bli förlöjlade.

Som ett resultat av dessa undersökningar blev det uppenbart att den stora "maneten" som setts sväva ovanför Petrozavodsk år 1977 hade setts på olika platser i Karelen, däribland byn Kestenga, samt även i Murmansk, där den väldiga sovjetiska vapenbasen är belägen. (Detta är den berömda "manet" som James Oberg har bevisat vara en hoverande sovjetisk raket. G. C.)

Kestengaborna har upprättat sitt eget UFO-bevakningslag och talar om 135 lokala iakttagelser under ett år.

Under tiden har dr. Azjazjas kommitté, som undersökt dessa historier åt den sovjetiska regeringen, sammanställt en Rapport, men regeringen har ingen avsikt att avslöja dess innehåll.

Tvärtom beordrades plötsligt dr. Azjazjas kommitté att upplösas strax innan de ämnade presentera sin rapport för myndigheterna, och dr. Azjazja själv uppgavs mer eller mindre befinna sig i husarrest i sin egen lägenhet i Moskva.

Tydligen lämnades ingen förklaring till varför myndigheterna agerade på detta sätt, och det är fortfarande oklart huruvida de fruktade för panik hos allmänheten eller om de avsåg att låta militären sekretessbelägga all UFO-forskning. Dr. Azjazja sade: "Men världen måste få veta. Det är vetenskapligt belagt att vi inte är ensamma."

(Så mycket om denna "nya ryska UFO-rapport" som nått oss via den engelska utgåvan av en Gujarati-tidning som ges ut i Bombay! Men den får en del klockor att ringa i vårt minne, ty det är faktiskt en gammal historia. Medan kärnan i storyn otvivelaktigt är autentisk, så har det skett en del förtjusande "omstruktureringar".

Ty som många av FSR:s äldre läsare säkert kommer ihåg, fanns historien att läsa i FSR för flera år sedan. ("A Hu-

manoid Was Seen At Imjärvi", i FSR Vol. 16, No. 5 år 1970, och ännu en gång i FSR Vol. 29, No. 5 år 1981.)

De två skogsarbetarna i fallet var *finnar*, Aarno Heinonen och Esko Viljo. De hade sitt möte med UFOt och det kusliga lilla trollet den 7 januari 1970, och det mesta av de slående detaljerna har kommit igenom oförändrade, som t. ex. den "svarta urinen". Det sovjetiska Karelen är faktiskt finskt territorium. Karelerna är *finnar* och utgör den halva av det finska folket som inte var lycklig nog, som Finland (Suomi) att uppnå en viss grad av pseudo-frihet från den sovjetiska björnsaxen. Allt som hänt är alltså att någon företagsam individ har ansett det vara passande att flytta läget för händelsen och ändra namnen på dem som råkade ut för den. Kanske denne någon tyckte att det var en alldeles för bra historia för att ha inträffat någon annanstans än på den Heliga Järnridans Domäner?

(Eftersom den ursprungliga episoden inträffade för ca 22 år sedan, vore det intressant att få veta hur många andra varianter som nystats av från den under dess långa resa från Finland till Bombay!) G. C.

6. "Ryskt jetjaktplan vinner luftstrid med ett UFO"

"Stjärnskeppets vrak ligger på Östersjöns botten"

En annan amerikansk "sensationsblaska", *Weekly World News*, daterad den 21 januari 1986 innehöll denna extraordinära historia.

Det påstods att ett sovjetiskt stridsflygplan som eskorterade en ny typ av bombplan på en hemlig testflygning plötsligt bröt sig loss från formationen över Östersjön och avfytrade en värmesökande robot och sköt ned ett 18 m brett UFO.

Film som visade konfrontationen togs enligt uppgift med en kulsprutekamera ombord på MIG-23:an.

Historien fortsatte med att säga att västerländsk underrättelsetjänst fått upplysningar om den dramatiska luftstriden av en rumänsk avhoppare som genomgått pilotutbildning i SSSR vid tiden för händelsen (vars datum ej uppgivits).

Enligt de hemligstämplade rapporterna hade händelsen inletts strax före gryningen en dag ganska nyligen, när en prototyp av Rysslands avancerade *Blackjack*-bombare lyfte från Kazans flygplansfabrik med en eskort av fyra MIG-23:or på en testflygning till den sovjetiska flygbasen nära Riga i Lettland, vid östersjökusten.

Tre timmar senare cirklade bombplanet och dess fyra jaktplan över Östersjön, på en höjd av ca 2.500 meter

och gjorde sig redo för slutfärden till den sovjetiska flygvapenbasen vid Riga.

Plötsligt dök det kraftigt upplysta, tefatsformade UFOt upp.

Juri Serobada, en lettisk major och flygaress i det röda flygvapnet bröt omedelbart loss ur formationen och klättrade till 4.000 meter.

Underrättelsetjänstens rapport säger att han kom till ett avstånd på ca 1,5 km från UFOt innan han avfyrade en värmesökande robot som automatiskt aktiverade hans MIG-23:as kulsprutekamera.

Filmen uppges visa hur UFOt gör undanmanövrer och sedan sprängs i flammor när roboten träffar sitt mål. De sista rutorna visar det brinnande UFOt när det störtar i havet. En stund senare landade *Blackjack*-bombaren och dess eskort vid Riga.

Enligt historien som den rapporte-rats höll sovjetiska vetenskapsmän fortfarande på med att studera filmen. UFOt beräknades ha varit minst 18 meter brett. Rapporterna talade också om ryska planer på att försöka bärga UFOt från Östersjön.

Sovjetiska ämbetsmän, som utfrågades om affären, rapporterade ha svarat att ingen sådan händelse någonsin inträffat, och att historien sålunda inte är något annat än en påhittad sådan.

7. Ännu en sovjetisk "UFO-studie- kommission" upprättades år 1984, ledd av kosmonauten Pavel Popovitj

Enligt ett annat avsnitt i samma rapport av Henry Gris i *National Enquirer* av den 21 december 1984 utsågs två av Rysslands toppvetenskapsmän att assistera kamrat Popovitj i denna UFO-kommission. Dessa var (1) professor Anatolij Logunov, vice ordförande i Sovjets Vetenskapsakademi (!) och föreståndare på Moskvas Universitet, och (2) astronomen (!) Nikolaj Jerpylev på Moskvas Observatorium.

Nikolaj Jerpylev: "Vår UFO-undersökningskommission kommer att ha så många som 2.000 män ute på fältet före hösten. De kommer att rapportera till ett högkvarter i Moskva bemannat med 150 forskare." Pavel Popovitj sade: "Vi har en gigantisk uppgift framför oss."

N. B. Rapporten tillade att "sovjetiska amatörastronomer över hela SSSR höll på att rekryteras för att bistå kommissionen i en omfattande övervakning av himlen i syfte att lösa UFO-gåtan."

När man läser en rapport av det slaget kan man naturligtvis bara dra slutsatsen att i Ryssland måste alla ha blivit fullkomligt tokiga. Ty inte i något annat land offrar man så mycket på sökandet efter UFOs, eller hur? (Eller gör man?) G. C.

"Står vi under bevakning?"

Enligt en rapport publicerad i *Scotish Times* av den 30 april 1984 säger en sovjetisk astronom, Boris Fesenko att han har studerat en lysande nebulosa över 1.000 ljusår från Jorden, och att han anser att det är en ofantlig ljussignal som sänts ut av en avlägsen civilisation mot vår värld.

Enligt hans utsago befinner sig *Nebulosan NGC 6543*, ett gasmoln av planetär materia med en het stjärna i centrum, "alldeles för nära vår Jord för att vara naturlig".

Han sade att eftersom sådana nebulosor hade en livslängd på bara några tusen år (?) kunde man dra slutsatsen att nebulosan i fråga avsiktligt sänts iväg för att synas i sin nuvarande position vid en tid då Jorden trädde in i sin teknologiska tidsålder.

Dr. Fesenko tillade: "Det betyder att signalen sändes ut för minst 3.000 år sedan. Den sändes ut av några som hade studerat Jorden och förutsett vår utveckling."

(Det behöver inte påpekas att andra sovjetiska vetenskapsmän alla rapporterade ha ansett hans tankar vara rent nonsens, och de flesta av oss håller antagligen med dem. G. C.)

Flying Saucer Review
Vol. 37, No. 4
(Winter, 1992)

Makar såg ett UFO utanför Tullingsås

"Föremålet hade åtta-tio
gluggar längst fram"

Östersund (LT)

Maj-Britt Lignell och sambon Olle Lennholm är helt övertygade om att det var ett UFO de såg sent på måndag kväll i närheten av Tulleråsen.

-Vad skulle det annars vara? undrar Maj-Britt.

Det var strax före midnatt. Maj-Britt Lignell och Olle Lennholm var på väg hem från ett 70-årskalas i Ånge. I närheten av Tulleråsen fick de plötsligt se ett skarpt sken ovanför trädstopparna.

-Det dök upp helt plötsligt. Plötsligt fanns det bara där med ett klart gluvitt sken, berättar Maj-Britt.

Hunden Lajka blev orolig

I baksätet låg hunden Lajka och sov. Trots att föremålet dök upp helt ljudlöst, vaknade hunden och verkade orolig, snurrade runt i bilen och nosade.

Maj-Britt har svårt att beskriva hur stort föremålet var, men menar att det

var minst tio meter i alla fall.

-Ja, och avlångt med åtta-tio gluggar längst fram, som fönster ungefär. Ljuset var väldigt speciellt. Klart och starkt som solsken och en bit utanför farkosten var det som ett blått dis, det var mycket vackert.

Stod stilla i 12-15 sekunder

-Föremålet stod alldeles stilla i tolv, femton sekunder och sedan försvann det lika plötsligt som det dykt upp. Vi såg aldrig att det for därifrån utan plötsligt var det bara borta, säger Maj-Britt.

Hon är inte rädd att andra människor ska tycka att hon är konstig när hon berättar om UFOt och hon bryr sig inte om ifall hon blir trodd eller inte.

-De som inte tror är dumma. Vi är två äldre människor, varför skulle vi hitta på? Och någon synvilla var det inte heller, säger hon bestämt.

Vad det än var som paret såg där i skogen så har Maj-Britt Lignell och Olle Lennholm fått en annan syn på livet efter upplevelsen.

Tror på UFO efter det här

-Man tror ju fullt och fast på flygande tefat efter detta. Jag glömmer det aldrig, synen har etsat sig fast på näthinnan och jag är mycket tacksam att jag fått se något så otroligt, säger Maj-Britt.

Vädret på måndag kväll var klart och på platsen där paret såg det lysande föremålet finns ingen som helst belysning, bara skog.

Enligt flygchef Asbjörn Norling på F4 förekom ingen flygaktivitet under måndag natt så vad än Maj-Britt Lignell och Olle Lennholm sett så är det inget av F4:as plan.

-I regel brukar vi kunna hitta en förklaring till sådana här upplevelser. Men på måndagen hade vi radarn igång hela natten utan att registrera några aktiviteter och vi var som sagt inte uppe och flög, så den här gången har jag ingen förklaring att komma med, säger Asbjörn Norling.

Monika Dahlin

Länstidningen, onsdagen den 20 maj 1992

★ ★ ★

Cigarr över Georgia

En flygledare på flygplatsen i Columbus, Georgia, rapporterade att han den 27 mars 1966 såg och via radar spårade ett avlångt föremål på himlen. Doyle Palmer uppgav att han följde föremålet på radar över Atlanta i över en timme.

Sex poliser i Columbus och ytterligare en flygledare i Ft. Benning, Georgia uppgav att även de såg föremålet, vilket de beskrev som grönvitt och cigarrformat.

Probe, May/June, 1966.

"Flygande tefat" siktat i trakten av Karlskoga!

Jag har tidigare alltid trott att det här med flygande tefat var vår tids motsvarighet till gamla tiders spöken, troll, vättar och jättar och ungefär lika verkliga som marinens "eventuella oidentificerade undervattensföremål". Men en händelse för två veckor sedan har fått mig att ändra uppfattning.

Min fru och jag var ute vid sommarstugan. Min fru hade somnat, men jag gick ut och tog mig en mycket sen kvällspromenad. Ovanför ängen ett stycke från stugan fick jag då se något så konstigt, att håret reste sig på huvudet på mig.

Det var ett cirkelrunt föremål minst fem meter i diameter som svävade kanske 10 meter uppe i luften ovanför ängen. Föremålet avgav ett grönaktigt fosforescerat sken och för plötsligt iväg 10-20 meter i sidled och blev sedan svävande där en stund.

Jag stod och tittade på det konstiga fenomenet i minst en kvart och tyckte mig se varelser som rörde sig bakom en glasruta som gick runt nästan halva föremålet. Under den tid jag stod och tittade, så gjorde föremålet ett par gånger till plötsliga ryck i sidled på 20 meter. Sedan försvann det bara, som uppslukat av luften.

Efteråt har jag inte talat med någon annan än min fru om saken och hon trodde att jag hade drömt alltihop. Min frus reaktion gjorde att jag inte pratade med någon annan. Jag är en ganska jordnära typ och om jag började berätta vitt och brett om lysande rymdföremål vid sommarstugan, så skulle nog flera av mina bekanta tro att jag blivit "knäpp". Så jag håller tyst om saken och vill för säkerhets skull inte ens uppge var min stuga ligger (utom att det är några mil från Karlskoga).

En sak är emellertid helt klar och det är att det här flygande föremålet inte var någon dröm. Jag var helt vaken och spik nykter. Är i det närmaste nykterist och en pilsner till maten kan knappast ha påverkat min syn på detta vis.

Nu har jag börjat undra om kanske fler än jag sett sådant här och sedan hållit tyst om det. De som anmäler att de sett flygande tefat blir ju ofta bortviftade med att de sett i syne eller drömt. Är det kanske så att myndigheterna helt enkelt inte vill höra talas om sådana här rapporter, för att inte göra folk oroliga?

Ja, inte vet jag. Men jag vet vad jag såg med egna ögon och är därför inte så säker som jag varit förr. Kanske finns det flygande tefat? Men vad de skulle ha för intresse av ängen vid min stuga förstår jag inte alls, för där finns ingenting märkvärdigt. Inte för oss människor i alla fall, men varelser från rymden kan ju

ha andra bedömningsgrunder förstås.

Överraskad UFO-observatör
Karlskoga

Karlskoga-Kuriren 10 juli 1992

Skiva svävade över kyrka

Den 6 oktober 1990, omkring kl 21.45 såg en 32-årig försäljare ett skivformat föremål i ca 20 sekunder i Mal-den, Massachusetts, USA. Skivan, som var metallgrå till färgen, hade sex ljus som löpte runt ytterkanten och svävade ovanför en kyrka ca 105 meter bort. Ljusen var blågröna, orangegula och purpurblå. När vittnet gick ut ur bilen och pekade mot den rörde den sig ca 120 meter åt höger på mindre än en sekund, stod sedan stilla en stund bakom några träd varpå den försvann. Han sade att han när han närmade sig kyrkan kunde känna föremålets närvaro som en vibration i huvudet. Det andra vittnet, som körde bilen, vägrade tala om det. Några minuter tidigare hade bägge männen sett två ljus på himlen som verkade ligga på för låg höjd för att vara stjärnor.

Mufon UFO Journal

Number 294, October 1992

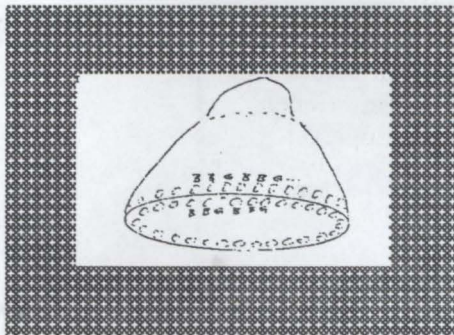
Flygande kon

20 januari 1990.

Kl 01.20

Nära Boyle, Mississippi, USA

En man var på väg hem i bil från arbetet när han närmade sig ett långsamtgående silverfärgat föremål i trädtoppshöjd över vägen. När han kommit närmare kunde han urskilja en skiva ca 12-15 meter i diameter. Ett veck i ytan nära den avrundade toppen var den enda variationen i en i övrigt konformad ut-sida. Två rader med otaliga ljus, var och en i ett blått-blått-grönt mönster, lyste med ett fast sken. En rad löpte runt ut-sidan nere vid basen och den andra längs ytterkanten på den platta undersidan.

Föremålet ökade farten och förföljde bilen strax ovanför och framför den en sträcka på 3-5 km, under vilket den upprepade gånger rörde sig åt vänster och höger för att undvika större träd

längs vägkanten.

Helt plötsligt stannade motorn och det elektriska systemet slogs ut. Mannen bromsade bilen och tittade på föremålet medan det fortsatte vägen fram för att sedan utföra en elegant sväng varpå det steg uppåt och försvann ur sikte. Han kunde då åter starta motorn och fann att det elektriska systemet fungerade normalt igen. Observationen varade i ca 4 minuter. [Anm.: Vittnet hade tidigare rapporterat iakttagelsen av en identisk farkost den 24 oktober 1988. Se skiss.]

Främmande luftskepp

22 januari 1990.

Kl 18.00.

Nära Mountain Home, Arkansas, USA.

En farmare såg till sin boskap när han upptäckte blinkande ljus i fjärran. Han ropade ut sin hustru och sina barn. Medan de tittade passerade ett stort mörkt, luftskeppsformat föremål sakta och nästan rakt över dem. Klungor med röda, gröna och vita blinkande ljus fanns i varje ände, medan en separat klunga tydligen satt på en vägrät kabel i ena ändan. När det nästan försvunnit ur sikte svängde föremålet runt och gick tillbaka i sin bana, sänkte sig och riktade kraftiga strålkastare vinkelrätt mot marken. Det fortsatte sedan på rak kurs tills det försvann ur sikte. Familjens två hundar skällde hela tiden medan farkosten befann sig i närheten. Den totala observationstiden var ungefär 20 minuter. När de ringde upp en närbelägen flygplats (utan radar) fick familjen veta att inget större flygplan fanns i området.

Mufon UFO Journal

Number 264, April 1990

Barn såg UFO i Utah

10 februari 1992

Kl 17.10

Tre barn, en nioårig flicka och två pojkar, 10 och 11 år gamla, var ute och lekte på ett fält nära sina hem i den lilla staden Willard, Utah, norr om Ogden. De hörde ett underligt ljud och när de tittade uppåt såg de ett skivformat föremål ca 3 meter i diameter svänga fram och tillbaka i trädtoppshöjd på andra sidan vägen. De sade att det var matt metallgrått till färgen med en upplyst kupol som på toppen var försedd med något som liknade en antenn. De stod stilla och betraktade skivan tills den "stack iväg väldigt snabbt" åt norr. Den far som rapporterade in iakttagelsen, sade att han var övertygad om att barnen talade sanning, ty de var så upphetsade och brukar inte hitta på. Som en mor sade: "Min pojke är inte så bra skådespelare."

Mufon UFO Journal

Number 292, August 1992

85 ARIKJET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B- Föreningsbrev

Porto
Betalt

Avs. UFO-Information, Box 9109, 581 09 Linköping

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Här finns ledig annonsplats för er
förening eller för er klubb. Skicka
in ett färdigt manus eller be oss
göra ett förslag.

Nu har den kommit!

Jüri Linas nya mycket spännande bok

"UFO-GÅTAN FÖRDJUPAS"

Jüri Linas andra bok innehåller många nya förbluffande
fallbeskrivningar om närkontakter och ombord-
tagningar. Boken redovisar uppgifter om en UFO-
katastrof nära staden Dalnegorsk i ryska Fjärran östern
år 1986 och de noggranna undersökningar som gjordes
av denna. Författaren beskriver den nya öppnare
attityden mot UFO:s i östra Europa. Boken presenterar
också nya ryska teorier om de flygande tefaten. Boken
innehåller en mängd material från det f d Sovjetunionen
som aldrig tidigare publicerats på något västeuropeiskt
språk.

Beställ boken genom att betala in 225 kronor på
postgiro: 456 99 88 - 1, Jüri Lina

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i Solna Astronomiska Förening.
Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo,
parapsykologi, arkeologi, forntid mm.

Medlemskap/år 150:- Junior+pensionär 100:- Provex 25:-
Postgiro 47 55 22 - 9 SAF Box 2238 S-171 02 Solna

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING sverige

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Postnr

Har du haft någon
UFO-upplevelse?
Kontakta

☎ 013-171790

✉ Box 9109

580 09 Linköping